

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 071-00-1028/2016-01
Датум: 13. септембар 2016. године
Београд

Високи савет судства у саставу: Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, Мирољуб Томић, Саво Ђурђић, Иван Јовичић и Матија Радојичић, изборни чланови из реда судија, Нела Кубуровић, министар правде, Петар Петровић, председник Одбора за правосудје, државну управу и локалну самоуправу и проф. др Милан Шкулић, изборни члан из реда професора правног факултета, на основу члана 13. аLINEЈА 28. Закона о Високом савету судства („Службени гласник РС”, бр. 116/08, 101/10, 88/11 и 106/15), члана 29. Закона о судијама („Службени гласник РС”, бр. 116/08, 58/09, 104/09, 101/10, 8/12, 121/12, 124/12, 101/13, 117/14, 40/15, 63/15 и 106/15) и члана 7. тачка 5. Пословника о раду Високог савета судства („Службени гласник РС”, бр. 29/13 и 4/16), одлучујући по притужби по члану 29. Закона о судијама, Александра Трешњева, судије Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, од 01. јула 2016. године,

на седници одржаној 13. септембра 2016. године, донео је

ОДЛУКУ

Одбацује се притужба по члану 29. Закона о судијама, Александра Трешњева, судије Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, од 01. јула 2016. године,

Образложење

Александар Трешњев, судија Вишег суда у Београду, распоређен у Посебно одељење за организовани криминал, поднео је притужбу поводом решења председника Вишег суда у Београду, VII Су бр. 39/16-212 од 16. јуна 2016. године, којим је усвојен захтев заменика тужиоца за организовани криминал за изузеће, па је судија Александар Трешњев изузет из поступања у предмету К-По1 бр.36/2015. На основу наведеног решења, председник суда је донео наредбу Су бр.2/16 од 24. јуна 2016. године, којом је одредио другог судију као члана већа.

У притужби од 01. јула 2016. године, судија Александар Трешњев је навео да је председник Вишег суда у Београду, поводом захтева заменика тужиоца за организовани криминал за његово изузеће, нашао да постоје околности које изазивају сумњу у његову непристрасност, базирано на чињеници да је он члан удружења „Центра за правосудна истраживања“ (ЦЕПРИС), те да због тога не може да поступа у предметном кривичном поступку у којем су браниоци адвокати Слободан Бељански и Владимир Бељански, који су такође чланови овог удружења.

Поред тога, наводи да председник Вишег суда у Београду у решењу о његовом изузећу претежни део одлуке заснива на апстрактној сумњи у његову непристрасност, ниско поставља стандард за оцену непристрасности судије, те на тај начин ствара сумњу

у самосталност, независност и непристрасност судија, која се претпоставља. У притужби, судија Александар Трешњев наводи да је наведена одлука председника Вишег суда о његовом изузећу резултирала повредом његовог права да обавља судијску дужност; права на одржавање поверења у независност и непристрасност; права на удруживање; права на расподелу предмета случајем и права да буде обавештен о одлуци која је од значаја за његово поступање.

У смислу члана 29. став 2. Закона о судијама, тражено је изјашњење од председника Вишег суда у Београду у погледу навода из притужбе Александра Трешњева, судије Вишег суда у Београду.

У свом изјашњењу у поднеску I Су бр. 1/16-70 од 18. јула 2015. године, председник Вишег суда у Београду, навео је да је решење VII Су бр. 39/16-212 од 16. јуна 2016. године, донето у складу са чланом 41. Законика о кривичном поступку, накош што је прибављено изјашњења поступајућег судије. Председник суда Александар Степановић је надаље истакао да је решење за изузеће судије Александра Трешњева донео управо руководећи се свим оним правима на које се и сам судија Трешњев у поднетој притужби позива, поступајући независно, доносећи одлуку на основу закона, слободног судијског уверења, у складу са властитом проценом чињеница и тумачењем права, а уз поштовање свих процесних права странака.

Чланом 29. став 1. Закона о судијама је прописано да судија може Високом савету судства изјавити притужбу ако му је повређено право за које овим законом није предвиђен посебан поступак заштите.

Високи савет судства разматрајући поднету притужбу од 01. јула 2016. године заједно са свим поднетим прилозима, а у границама прописаним одредбама члана 29. Закона о судијама, утврдио је да није дошло до повреде права за које овим законом није предвиђен посебан поступак заштите, на која се судија Александар Трешњев позива да су повређена на начин описан у поднетој притужби.

Приликом одлучивања, Високи савет судства пошао је од тога да је судија Александар Трешњев поднео притужбу по члану 29. Закона о судијама поводом решења председника Вишег суда у Београду VII Су бр. 39/16-212 од 16. јуна 2016. године о његовом изузећу у конкретном кривичном предмету, што је и потврдио приликом усменог излагања на јавној седници Високог савета судства која је одржана 13. септембра 2016. године.

Доношење решења о изузећу судије из поступања у неком предмету спада у редовну надлежност председника суда, који су задужени за уређивање послова и функционисање судова којима руководе. Смисао института изузећа судије из поступања у конкретном предмету је да се обезбеди правилно и законито суђење и циљ је несметано вођење поступка, а не персонално судијско решење у конкретном предмету.

С тим у вези, не може се говорити о повреди права судије уколико је изузет из поступања у конкретном предмету у циљу несметаног вођења поступка, у ситуацији када већ постоји захтев за изузеће судије, а којем је председник суда одлучио вршећи своја овлашћења. Својим одлучивањем о притужби судије поводом решења председника суда о његовом изузећу у конкретном предмету, Високи савет судства би прекршио одредбе Законика о кривичном поступку и мимо своје Уставом и законом прописане надлежности одлучивао у конкретном судском, кривичном предмету. Тиме би, истовремено, нарушио независност судова и њихово право да решавају у конкретним стварима из судске надлежности.

Устав РС, у члану 145. став 4. прописује да судску одлуку може преиспитивати само надлежни суд, у законом прописаном поступку. Исту одредбу садржи и Закон о уређењу судова, у члану 3. став 3.

На основу свега изнетог, Високи савет судства је на основу члана 29. став 3. Закона о судијама одлучио као у диспозитиву.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против ове одлуке може се покренути управни спор, подношењем тужбе Управном суду у року од 30 дана од дана достављања одлуке.